

aftalen. Jeg tror, det er det, der er at sige om den del af sagen.

Så vil jeg gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, som nærmest bebrejdende siger til mig, at jeg omtaler denne aftale, som om det havde vedrørt en forhandling om min privatøkonomi, at jeg under det lange forløb, der har været tale om i disse forhandlinger, og også på det seneste her i Folketingssalen, faktisk har fået den opfattelse og det indtryk, at det er sket med samme grundighed og nøjagtighed, som ville være tilfældet, hvis det havde været min privatøkonomi. Det må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard.

Så vil jeg sige til fru Rosenkrantz-Theil: Jeg tror, at tidspunktet er kommet, hvor vi bliver nødt til at afsløre for offentligheden, at Venstre og Enhedslisten altså ser forskelligt på denne her sag. Det gør vi. Vi har ikke noget imod privat virksomhed. Vi må jo også konstatere, at i begyndelsen af 1960'erne, da det her var et eventyr, der tegnede sig, havde staten hverken økonomi eller styrke til selv at engagere sig. Man allierede sig med en privat risikovillig virksomhed, som med dygtighed og flid og engagement har udnyttet nogle ressourcer til deres, men så sandelig også til samfundets gavn. Det synes jeg vi skal respektere.

Vi vil noget forskelligt, må jeg sige til fru Rosenkrantz-Theil. Jeg er helt klar over, at Enhedslisten jo ikke er tilfreds, før alle kulbrinter i Nordsøen er fuldstændig nationaliseret; og ikke nok med det, det gælder sikkert også A.P. Møller – Mærskts værdier og de andre operatører i Nordsøen. Det er vel det, der er Enhedslistens mål.

Kl. 11.55

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Homann for en kort bemærkning – den tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg ville ønske, at hr. Kim Andersen udviste den samme grundighed med at svare på Folketingets spørgsmål, som han tilsyneladende bruger på sin privatøkonomi. Det, der er essensen af den her aftale, som man sådan helt unikt har lavet med en enkelt skatteyder, en forhandling, man har lavet med en enkelt skatteyder i det her land, er jo, at man i og med at Folketinget har beskatningsretten kunne have sagt, at man ville have gennemført en mere retfærdig beskatning, som havde givet staten et større udbytte, uden

at der på den måde havde været noget som helst lovstridigt i det. Kan hr. Kim Andersen ikke bekræfte, at den ret har man sådan set benyttet sig af tre gange inden for de sidste ca. 20 år, hvor man har ændret på beskatningsforholdene, nogle gange i den ene retning og nogle gange i den anden retning, under den eksisterende koncession? Det kunne man sådan set også have gjort i denne her omgang.

Så bad jeg i min første korte bemærkning – dette er mig bekendt min anden – om hr. Kim Andersens vurdering af den problemstilling; som hr. Martin Lidegaard har rejst, nemlig at man da bare kan blæse højt og flot på kompensationsklausulen og så hæve skatten med nogle hundrede procent, hvis det er det, der skal til for at sikre staten den rigtige indtjening. Jeg vil godt bede om hr. Kim Andersens vurdering af, hvordan et sådant tiltag ville passe med den nuværende aftale. Er det i overensstemmelse med aftalen med A.P. Møller, og vil det efter hr. Kim Andersens opfattelse være i overensstemmelse med aftalen mellem Det Radikale Venstre og regeringspartierne, hvis Det Radikale Venstre medvirker til sådan en skattemanøvre?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil sådan set give hr. Kim Andersen fuldstændig ret i, at det præcis er her, vandene skiller mellem Venstre og Enhedslisten, for det er faktisk sådan, at vi mener, at der er nogle ting, der ikke er til salg. Vi mener sådan set også, at det er helt fint, at man kan trække vejret gratis. Der må vel være nogle naturressourcer, som vi ikke skal betale penge for, herunder bl.a. de energiresourcer, der ligger i vores undergrund. Derfor er vi af den overbevisning, at den danske olie selvfølgelig tilhører danskerne, ligesom nordmændene mener, at den norske olie tilhører nordmændene. Vi skal så bruge nogle penge på at få den pumpet op, og det må vi så betale os fra. Det er jo en ganske anden måde at se de her ting på, og bestemte også noget, som ville have gjort, at vores velfærdssamfund havde lidt mere at gøre godt med.

Tilbage til mit spørgsmål, som jeg stadig væk ikke fik svar på, som handler om, hvor stor en del A.P. Møller afgiver. Hvor mange penge afgiver A.P. Møller med denne her aftale i forhold til de nugældende regler? Ministeren svarer os jo, at A.P. Møller alene afgiver 4 mia. kr. i forhold til, hvad han ellers skulle have afgivet til staten. Det får vi stadig væk ikke noget svar fra hr. Kim